

Recourse in Guarantee Contracts under Turkish Law

Türk Hukukunda Garanti Sözleşmelerinde Rücu

ABSTRACT

Guarantee Contracts play a significant role especially in the field of international commerce and in the practice of countless financial institutions around the world. As a result of extensive practice, guarantee contracts, as identified by the International Chamber of Commerce ("ICC"), was formed in many different types. The practice embodies various types of guarantee contracts. However, in all types, the guarantor is obliged to pay the amount undertaken under the guarantee, to the obligee of the debt within the context of guarantee, in case of an incidence of hazards, which is guaranteed. After the payment of the mentioned amount, the guarantor shall be entitled to exercise his/her right to recourse against the third party who is the beneficiary of the assurance. The scope of the right to recourse shall be determined pursuant to its *justa causa*. The guarantor shall use this right to recourse via an action of debt based on his/her claim for compensation. The amount subject to the mentioned claim would be limited to the amount paid by the guarantor to the obligee.

ÖZET

Garanti sözleşmeleri, dünyanın her yerinde, özellikle uluslararası ticaret alanında ve sayısız finansal kuruluş uygulamasında çok önemli bir yer tutmaktadır. Yaygın şekilde uygulamaların sonucu olarak garanti sözleşmeleri, Uluslararası Ticaret Odası ("UTO") (ICC) tarafından tespit edildiği üzere, pek çok farklı şekle bürünmüştür. Ancak tüm bu farklı şekillerin birleştiği nokta, garanti sözleşmesi ile garanti verenin, gerçekleşmeyeceği teminat altına alınan rizikoların gerçekleşmesi ile teminat kapsamındaki borcun alacaklısına, garanti kapsamında taahhüt ettiği meblağı ödemekle yükümlü olmasıdır. Garanti veren, söz konusu tutarı ödemesini takiben lehine teminat verdiği üçüncü kişiye, ödediği meblağ oranında rücu hakkını kullanabilecektir. Söz konusu rücu hakkının kapsamı, dayandığı hukuki sebebe göre belirlenir. Garanti veren bu rücu hakkını, tazminat talepli bir alacak davası niteliğinde ileri süreceği bir dava yolu ile kullanır. Davaya konu talep tutarı, garanti verenin teminat kapsamındaki borcun alacaklısına ödediği meblağ ile sınırlı olacaktır.

KEYWORDS: Guarantee Contract, Recourse, Assurance, International Chamber of Commerce, ICC.

1. GUARANTEE CONTRACT AS A CONTRACT TYPE

1.1. In General

ASSURANCE CONTRACTS SHALL BE MADE WITH THE purpose to secure a right¹ in the event of “(...) a possibility of an economically detrimental and doubtful to emerge but abstained event to occur or a possibility of an expected and economically beneficial event not to occur (...)”².

In this context, the assurance contracts which assure its obligee with a personal security form to the personal assurance contracts. In this type of contracts, the obligee holds the opportunity to claim its credit from whole seizable personal assets of the debtor.

According to the Decision of Joint Chambers of the Supreme Court of Appeals dated 11.6.1969 and numbered 4/6 regarding the guarantee contracts as one of the personal assurance contracts; “the guarantee contract is one’s warrant to another that a venture is going to reach to certain fruition through a non-secondary contact.” Accordingly, the guarantor undertakes independently the hazard of the venture with the purpose to motivate the beneficiary for a venture, rather than obtaining a consideration.

Despite its common practice in national and international fields, the guarantee contracts are not regulated under neither the Turkish Code of Obligations numbered 6098 (“Code of Obligations”) or any other law within Turkish legislation. However, the Assembly of Civil Chambers of the Supreme Court of Appeals ruled with that its deci-

ANAHTAR KELİMELE: Garanti Sözleşmesi, Rücu, Teminat, Uluslararası Ticaret Odası, UTO.

1. BİR SÖZLEŞME TİPİ OLARAK GARANTİ SÖZLEŞMESİ

1.1. Genel Olarak

TEMİNAT SÖZLEŞMELERİ “(...) ORTAYA ÇIKMASI ŞÜPHELİ fakat çekinilen ve ekonomik bakımdan zararlı bir olayın gerçekleşmesi ya da beklenen ve ekonomik bakımdan yararlı bir olayın gerçekleşmemesi olasılığı (...)”¹ halinde bir hakkın emniyet altına alınması ihtiyacını karşılamak amacıyla² kurulurlar. Bu kapsamda, alacaklısına şahsi bir güvence veren teminat sözleşmeleri kişisel teminat sözleşmelerini oluşturur. Bu tür sözleşmelerde alacaklı, alacağını, borçlunun haczedilebilir tüm kişisel malvarlığından talep etme imkânına sahiptir.

Kişisel teminat sözleşmelerinden biri olan garanti sözleşmesine ilişkin 11.6.1969 tarih ve 4/6 sayılı Yargıtay İçtihatı Birleştirme Kararı’na göre; “garanti mukavelesi, bir kimsenin fer’i olmayan bir mukavele ile başkasına bir teşebbüsün belirli bir sonuca ulaşacağını garanti etmesidir.” Bu doğrultuda garanti sözleşmesi ile garanti veren, esas gayesi edimi garanti edilenden bir ivaz elde etmek değil, fakat onu bir teşebbüse sevk etmek olarak, müstakil olarak ilgili teşebbüsün tehlikesini üzerine almaktadır.

Garanti sözleşmeleri ulusal ve uluslararası alandaki yaygın kullanımlarına rağmen ne 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu’nda (“Borçlar Kanunu”) ne de mevzuatımızda başka bir kanunda açıkça düzenlenmiştir. Ne var ki Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 4.7.2001 tarihli 19-534 Esas ve 583 Karar sayılı kararında; “(...) Kanunda özel bir

FOOTNOTE

¹ Hatemi, Hüseyin; Serozan, Rona; Arpacı, Abdülkadir. “Code of Obligations Special Provisions”, p. 519, İstanbul, 1992.

² Tandoğan, Haluk. “Code of Obligations Special Provisions”, p. 684, v. 2, Ankara, 1987.

³ Decision of Assembly of Civil Chambers of the Supreme Court of Appeals dated 27.10.1982, merits no. 11-1915 decision no. 865; Decision of Joint Chambers of the Supreme Court of Appeals dated 13.12.196, merits

no. 16 decision no. 7; Decision of Joint Chambers of the Supreme Court of Appeals dated 11.6.1969, merteis no.4 decision no. 6; Decision of the 13. Civil Chamber of the Supreme Court of Appeals dated 3.3.2005, merits no. 04/16382, decision no.05/3236.

⁴ Tekinalp, Ünal. “Banka Hukuku’nun Esasları”, p.373, İstanbul, 1988 yazılacak

⁵ Barlas, Nami. “Determination of the Type of the Assurance in Credit Card Relationship”, p. 149, Articles,

v.1, İstanbul, 2008.

⁶ BGE 76 II 35, BGE 72 II 22; BGE 64 II 350; BGE 39 II 774.

⁷ Canbolat, Ferhat. “Grounds of Pleas and Interim Injunctions in Bank Guarantees”, pp. 36-37, Yetkin Publications, Ankara, 2009.

⁸ Yavuz, Cevdet. “Course of Code of Obligations Special Provisions”, p. 826, Beta Publications, İstanbul, 2014.

⁹ 6098 Code of Obligations, Article 26

sion dated 4.7.2001 with merits no. 19-534 and decision no. 583³; “(...) it is accepted that the guarantee contracts, which are not regulated as an exclusive contract type under the Law, qualifies as undertaking of third party act regulated under the Article 110 of the Code of Obligations (...)” and accepted that the guarantee contracts qualify as ‘Undertaking of Third Party Act’ regulated under the Article 128 of the Code of Obligations. Even though the opinion of the doctrine⁴ and the opinion of the Supreme Court of Appeals are in the same direction, it is controversial whether the guarantee contracts qualify as undertaking of third party act.⁵

Also, positive regulation regarding the mentioned contract type is established under the reference Swiss Law; and the guarantee contracts are accepted within the concept of undertaking of third party act under the Article 128 of Code of Obligations that is a reflection of the reference code and as per the practice of the Swiss Supreme Court of Appeals⁶ and the Turkish Supreme Court of Appeals decisions which are in the same direction with the dominant opinion of the doctrine.

According to the mentioned Article 128 of the Code of Obligations; “(...) One who undertakes the act of a third party to another is obliged to compensate the loss derived from the non-performance of such act (...)” In line with this article, several contract types may be regarded within the scope of an undertaking of third party act. However, while there are guarantee contracts which cannot be included in this concept⁷, there are contracts which do not qualify as guarantee contracts and can be assessed as an undertaking of third party act⁸. For example, guarantee contracts in which a guarantor undertakes the risks irrelevant to the third party act, does not qualify as an undertaking of third party act. The idea of that guarantee contracts falling outside of the scope of the Article 128 of the Code of Obligations cannot be formed, is not suitable

akit türü olarak düzenlenmemiş olan garanti sözleşmesi, BK nun 110. Maddesinde hükme bağlanan üçüncü kişinin fiilini (edimini) taahhüt niteliğinde kabul edilmektedir (...)” şeklinde hüküm tahsis ederek, garanti sözleşmelerinin Borçlar Kanunu’nun 128. maddesinde düzenlenen ‘Üçüncü Kişinin Fiilini Taahhüt’ niteliğinde olduğunu kabul etmektedir.³ Doktrindeki baskın görüş⁴ de Yargıtay’ın bu görüşü ile aynı yönde olmakla beraber, garanti sözleşmesinin üçüncü kişinin fiilini üstlenme niteliğinde olup olmadığı tartışmalıdır.⁵

Mehaz İsviçre Hukuku’nda da bahse konu sözleşme tipine ilişkin pozitif bir düzenlemeye yer verilmemiş ve Yargıtay kararları ile doktrindeki baskın görüş ile aynı yönde İsviçre Federal Mahkemesi içtihatları⁶ ile garanti sözleşmesi, mehaz kanundan Borçlar Kanunu’na yansıyan 128. Madde kapsamında üçüncü kişinin fiilini taahhüt niteliğinde kabul edilmiştir.

Bahse konu Borçlar Kanunu’nun 128. maddesi uyarınca; “(...) Üçüncü bir kişinin fiilini başkasına karşı üstlenen, bu fiilin gerçekleşmemesinden doğan zararı gidermekle yükümlüdür (...)”. Bu hüküm doğrultusunda çeşitli sözleşme tipleri üçüncü kişinin fiilini üstlenme kapsamında değerlendirilebilir. Ne var ki, bu kapsamda olmayan garanti sözleşmeleri olduğu gibi⁷, garanti sözleşmesi niteliğinde olmayan ve fakat üçüncü kişinin fiilini üstlenme kapsamında değerlendirilebilecek sözleşmeler de bulunmaktadır.⁸ Örneğin garanti verenin üçüncü kişinin bir edimde bulunup bulunmamasıyla ilgili olmayan riskleri üzerine aldığı garanti sözleşmeleri üçüncü kişinin fiilini üstlenme niteliğine haiz değildir. Borçlar Kanunu’nun 128. maddesi kapsamı dışında kalacak bu gibi garanti sözleşmelerinin yapılamayacağı düşüncesi, borçlar hukukuna hâkim olan sözleşme özgürlüğü prensibine uygun düşmez.⁹ Bu prensip gereği, taraflarca yapılacak sözleşmelerin kanunda düzenlenmiş olması zorunlu değildir. Ne var ki, garanti sözleşmeleri gibi bilhassa ticari hayatta

DİPNOT

¹ Tandoğan, Haluk. “Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri”, s. 684, c. 2, Ankara, 1987.

² Hatemi, Hüseyin; Serozan, Rona; Arpacı, Abdülkadir. “Borçlar Hukuku Özel Bölüm”, s. 519, İstanbul, 1992.

³ Yar. HGK. 27.10.1982, E. 11-1915 K. 865; Yar. İBK. 13.12.196 E. 16 K. 7; Yar. İBK. 11.6.1969 E. 4 K.6; Yar. 13. HD 3.3.2005 E.04/16382 K.05/3236.

⁴ Tekinalp, Ünal. “Banka Hukuku’nun Esasları”, s. 373, İstanbul, 1988.

⁵ Barlas, Nami. “Kredi Kartı İlişkisinde Teminatın Niteliğinin Belirlenmesi”, s. 149, Makalelerim, C.1, İstanbul, 2008.

⁶ BGE 76 II 35, BGE 72 II 22; BGE 64 II 350; BGE 39 II 774.

⁷ Canbolat, Ferhat. “Banka Garantisinde Savunma İmkanları ve İhtiyati Tedbirler”, s. 36-37, Yetkin Yayınları, Ankara, 2009.

⁸ Yavuz, Cevdet. “Borçlar Hukuku Dersleri Özel Hükümler”, s. 826, Beta Yayıncılık, İstanbul, 2014.

⁹ 6098 sayılı Borçlar Kanunu, Madde 26.

with the dominant principle of freedom of contract of the Code of Obligations.⁹ Due to this principle, it is not mandatory for the contracts to be formed by the parties to be explicitly regulated under the law. But, it is necessary to state that the problems that may be encountered in practice can be diminished by explicitly regulating contract types like guarantee contracts which are commonly used in commercial life. As a result, currently the guarantee contracts have the characteristics of an idiocratic (sui generis) contract under Turkish Law.¹⁰

1.2. Differences with Surety Contract

Even though the surety contracts and the guarantee contracts are different in terms of their validity conditions and features, they are both personal guarantee contracts. The principal aim of both is to provide personal assurance to the obligee by third parties who are not a party to the principal obligation.¹¹

The main difference between a surety contract and a guarantee contract is that in surety contracts, the principal obligation is accessory to the main debt and in

yaygın şekilde kullanılan bir sözleşme tipinin kanunda açıkça düzenlenmesi ile uygulamada karşılaşılabilecek sorunların azaltılabileceği belirtilmelidir. Sonuç olarak şu anki hali ile Türk hukukunda garanti sözleşmesi, kendine özgü yapısı olan (sui generis) atipik bir sözleşme niteliğindedir.¹⁰

1.2. Kefalet Sözleşmesi ile Farkı

Kefalet sözleşmeleri ile garanti sözleşmeleri, geçerlilik şartları ve özellikleri açısından farklılık arz etmekte ise-ler de, her ikisi de kişisel teminat sözleşmelerindendir. Her ikisinin de temel amacı, esas itibarıyla asıl borç ilişkisinin tarafı olmayan üçüncü kişilerce, alacaklıya kişisel bir güvence sağlanmasıdır.¹¹

Garanti sözleşmesi ile kefalet sözleşmesi arasındaki en önemli fark, kefalet sözleşmesinde kefilin borcunun asıl borca fer'i nitelikte olmasına karşılık garanti sözleşmesinde garanti verenin borcunun, asıl borçtan bağımsız nitelikte olmasıdır. Garanti veren, asıl borç ilişkisine ilişkin geçerlilik şartları ve hükümlerine tabi olmaksızın borcun teminatını üstlenir.¹²

guarantee contracts the obligation of the guarantor is independent from the principal obligation. The guarantor undertakes the assurance of the obligation without being liable to the validity conditions and provisions of the principal obligation.¹²

Besides, due to the fact that the guarantee contracts are not regulated under the law, pursuant to the Article 12 of the Code of Obligations, it is not subject to any form requirement¹³; while it is mandatory for the surety contract to be made in writing according to the Article 583 of the Code of Obligations.

Another difference between a guarantee contract and a surety contract is that while it is mandatory to state the maximum amount that the surety undertakes in the contract, there is no such obligation for the guarantee contract. However, even if there is no legal obligation for the guarantor to state the maximum amount that he/she is liable for in the contract, as it is decided with the Decision of Joint Chambers of the Supreme Court of Appeals dated 4.7.2001 with merits no. 19-534 and decision no. 583:

Ayrıca, garanti sözleşmesi kanunda düzenlenmemiş olması dolayısıyla, Borçlar Kanunu madde 12 uyarınca, herhangi bir şekil şartına tabi değilken¹³, kefalet sözleşmesinin Borçlar Kanunu madde 583 uyarınca yazılı şekilde yapılması zorunludur.

Garanti sözleşmesi ile kefalet sözleşmesi arasındaki bir diğer fark; kefalet sözleşmesinde, sözleşme metninde kefilin sorumlu olacağı en yüksek meblağın belirtilmesi zorunlu iken garanti sözleşmesi için böyle bir zorunluluğun olmayışıdır. Ne var ki, garanti verenin sorumlu olacağı en yüksek meblağın sözleşmede kararlaştırılmasına ilişkin yasal bir zorunluluk olmamasına rağmen, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 4.7.2001 tarihli 19-534 Esas ve 583 Karar sayılı kararında kabul edildiği üzere;

"(...) Kefaletten farklı olarak asıl borç ilişkisinden tamamen bağımsız nitelikteki garanti sözleşmesinde şekil serbestisi hâkim olup garantinin sınırının önceden belirlenmesi zorunluluğu bulunmamaktadır. Ancak, sözleşme serbestisi sınırsız değildir. BK.nun 19. ve 20. maddelerinde sözleşme serbestisine birtakım sınırlamalar getirilmiştir. Gerçekten bir sözleşmenin geçerli olması için, onun taraflara yükledi-

“(…) Having an independent nature from the principal obligatio, the freedom of form prevails in the guarantee contracts and there is no obligation to state the limits of the guarantee in advance unlike the surety contract. But, the freedom of contract is not limitless. Some sorts of limitations to freedom of contract are regulated under the Articles 19 and 20 of the Code of Obligations. In fact, for a contract to be valid it is required to state the rights and obligations explicitly by leaving no room for doubt, in other words the subject matter have to be evident and measurable. Uncertainty cannot be guaranteed. In this respect, even stating the limitation is not a condition, it is required in the guarantee contract that either to state explicitly which risk is guaranteed or the size of the risk to be determinable without causing any hesitation. To state “guaranteeing all kinds of obligations which has borne or to be borne” without identifying which risk is guaranteed, means that an (uncertain) deed with an undeterminable size is guaranteed and this conflicts with the guarantee contract. (…)”

By adopting the principle of “uncertainty cannot be guaranteed” and adjudicated that in the guarantee contracts, at least the guaranteed amount stated in the contract shall be determinable.

1.3. Types of Guarantee Contract

Guarantee contracts can be formed with one of the primary two objections as ‘pure (directing) guarantee contract’ or ‘quasi surety (assuring) guarantee contract’.

I. Quasi Surety (Assuring) Guarantee Contract

In quasi surety guarantee contract, the guarantor guarantees that the debtor is going to perform his/her deed regardless of the validity of the obligation, whether he is the debtor or not, or whether the execution of the contract is possible or not.¹⁴ In this type of guarantee contracts, the guarantor continues to be responsible of the

ğî hak ve borçların tereddüde yer vermeyecek şekilde açık, başka bir deyimle konusunun gereği ve yeteri kadar belli ve sınırlı olması gerekir. Belirsizliğin garantisi olmaz. Bu itibarla, limit gösterme şartı bulunmamakla birlikte, garanti sözleşmesinde hangi riskin garanti edildiğinin belli olması ya da garanti edilen riskin boyutlarının tereddüt yaratmayacak biçimde belirlenebilir nitelikte bulunması gerekir. Hangi riskin garanti edildiği belirlenmeden “doğmuş ve doğacak her türlü borcun garanti edildiği”nden söz etmek, boyutları belli olmayan (belirsiz) bir edimin garantisi anlamına gelir ki, bu da garanti sözleşmesiyle bağdaşmaz (…)”

diyerek “belirsizliğin garantisi olmaz” ilkesini benimsemiş ve garanti sözleşmelerinde en azından sözleşmede garanti edilen meblağın belirlenebilir nitelikte olması gerektiğini hüküm altına almıştır.

1.3. Garanti Sözleşmesi Türleri

Garanti sözleşmesi ‘saf (yöneltmeyi amaçlayan) garanti sözleşmesi’ ve ‘kefalet benzeri (teminat amaçlı) garanti sözleşmesi’ olmak üzere başlıca iki ana amaçla yapılabilir.

I. Kefalet Benzeri (Teminat Amaçlı) Garanti Sözleşmesi

Kefalet benzeri garanti sözleşmesi ile garanti veren, borcun geçerliliğine, borçlu olup olmamasına veya kabili icra bulunup bulunmadığına bakılmaksızın borcunun edimini yerine getireceğini garanti etmektedir.¹⁴ Bu tip garanti sözleşmelerinde garanti veren, asıl borcun kusursuz imkânsızlık sebebiyle sorumluluktan kurtulduğu, asıl borç ilişkisinin borcunun iptal hakkını kullanması üzerine ortadan kalktığı, hatta asıl borç ilişkisinin hükümsüz olarak doğduğu durumlarda dahi borcunun edimini yerine getirmemesinden sorumlu olmaya devam eder. Örneğin, banka teminat mektupları, asıl borcunun asıl borç ilişkisine dayalı defilerini, ilgili teminat mektubundan doğan borçlarını ifası kapsamında kullanmaktan feragat

FOOTNOTE

¹⁰ Tandoğan, Haluk. “Guarantee Contracts (Its Character and Distinction from Similar Contracts)”, p. 44, Ankara, 1959.

¹¹ Yenice, A. Özge. “Recourse Relationships in Assurance Contracts”, p. 99, 12 Levha Publications, April 2009, Istanbul.

¹² İsgüzar, Hasan. “Credit Card Contracts of Banks”, p. 197, Ankara, 2003.

¹³ Özsunay, Ergun. “Code of Obligations 1”, p. 153, Istanbul, 1983.

¹⁴ Yavuz, Cevdet. “Course on Code of Obligations Special Provisions”, p. 827, Beta Publications, Istanbul, 2014.

¹⁵ Yavuz, Cevdet. “Course on Code of Obligations Special Provisions”, p. 827, Beta Publications, Istanbul, 2014.

¹⁶ İsgüzar, Hasan. “Credit Card Contracts of Banks”, p. 197, Ankara, 2003.

¹⁷ Reisoglu, Seza. “Turkish Surety Law”, p. 945, Ankara, 1964.

¹⁸ Affaki, Georgers; Goode, Roy. “Guide to ICC Uniform Rules for Demand Guarantees URDG 758”, p. 2-5 ICC Services Publications, Paris, 2011.

non-performance of the debtor in case the principal obligation is terminated as a result of the objective impossibility; the principal obligation is terminated as a result of the debtor's exercise of his/her right of cancellation or even the principal obligation is borne as void. For instance, the letter of guarantee is qualified as guarantee contract as long as it states that the principal debtor waived his/her pleas to exercise within the context of the performance of obligations borne from the letter of guarantee.¹⁵

ii. Pure (Directing) Guarantee Contract

Directing guarantee contract is the type of contract in which the guarantor undertakes the hazards of a certain act in whole or in part to be arisen, on behalf of the beneficiary, for the purpose of directing him/her to that act.¹⁶ Here, an obligatio between the guarantor and the beneficiary is not established yet. Further, sometimes even the ones whose actions are to be guaranteed could be unclear at the time that the contract is formed. Profit guarantees, dividend guarantees, guarantees issued by the banks to the bondholders regarding that the capital and interests to be paid on time or guarantees to close the deficit may be presented as examples.¹⁷

1.4. Terms of Guarantee Contract

Guarantee contract is a contract which burden only one party (guarantor) of the contract in principle. By means of this contract, the guarantor undertakes an obligation to compensate the damages borne from the risk materialized from an act or an attempt of the beneficiary. Conversely, the beneficiary does not have an obligation to the guarantor to perform the act or attempt that he is being directed to. As it is seen, the 'obligation to pay compensation' of the guarantor constitutes the primary obligation of the guarantee contract while 'claiming the damages' by the warrantee constitutes the primary right of the guar-

ettiğine ilişkin kaydı taşıdığı sürece bu tür garanti sözleşmeleri niteliğindedir.¹⁵

ii. Saf (Yöneltmeyi Amaçlayan) Garanti Sözleşmesi

Yöneltmeyi amaçlayan garanti sözleşmesi, garanti verenin, garanti alanı belli bir davranışa yönlendirmek amacıyla, bu davranıştan o kişi için doğacak tehlikeleri kısmen veya tamamen üzerine alması borcunu üstlendiği sözleşmedir.¹⁶ Burada garanti alan ile edimi garanti edilen arasında bir borç ilişkisi henüz kurulmamıştır. Hatta kimi zaman edimi temin edilen kişiler garanti sözleşmesinin kurulması esnasında belli olmayabilir. Kar garantileri, temettü garantileri, çeşitli ortaklıklar tarafından çıkarılan tahvil-lerin anaparalarının ve faizlerinin vadelerinde ödeneceği hususunda bankalar tarafından tahvil alıcılarına karşı verilen garantiler ve açığı kapatma garantileri bu hususta örnek olarak gösterilebilir.¹⁷

1.4. Garanti Sözleşmesi Hükümleri

Garanti sözleşmesi, kural olarak tek tarafa (garanti verene) borç yükleyen bir sözleşmedir. Bu sözleşme ile garanti veren, garanti alanın belli bir davranışından, bir girişiminden doğan rizikonun gerçekleşmesi halinde onun uğrayacağı zararı tazmin etme borcu altına girer. Buna karşılık garanti alanın garanti verence kendisinin yönetilmek istenildiği davranışta veya girişimde bulunmak hususunda ona karşı bir yükümlülüğü yoktur. Görüldüğü gibi garanti verenin 'tazminat ödeme borcu' garanti sözleşmesinin temel borcunu ve garanti alanın 'tazminat isteme alacağı' garanti sözleşmesinin temel hakkını oluşturmaktadır. Garanti alanın veya edimi garanti edilen üçüncü kişi garanti verene karşı hesap vermekle yükümlü tutulamaz ve garanti verenin de onları denetleme hakkı bulunmamaktadır. Ancak garanti veren ile garanti alan arasında ayrı bir akdi ilişki varsa, bu ilişki kapsamında garanti verene denetleme hakkı verilebilir.

DİPNOT

¹⁰ Tandoğan, Haluk. "Garanti Mukavelesi (Mahiyeti ve Benzeri Muamelelerden Tefriki", s. 44 vd., Ankara, 1959.

¹¹ Yenice, A. Özge. "Teminat Sözleşmelerinde Rücu İlişkileri", s. 99, 12 Levha Yayıncılık, Nisan 2009, İstanbul.

¹² İsgözar, Hasan. "Banka Kredi Kartı Sözleşmeleri", s. 197, Ankara, 2003.

¹³ Özsunay, Ergun. "Borçlar Hukuku 1", s. 153, İstanbul, 1983.

¹⁴ Yavuz, Cevdet. "Borçlar Hukuku Dersleri Özel Hükümler", s.827, Beta Yayıncılık, İstanbul, 2014.

¹⁵ Yavuz, Cevdet. "Borçlar Hukuku Dersleri Özel Hükümler", s.827, Beta Yayıncılık, İstanbul, 2014.

¹⁶ İsgözar, Hasan. "Banka Kredi Kartı Sözleşmeleri", s. 197, Ankara, 2003.

¹⁷ Reisoğlu, Seza. "Türk Kefalet Hukuku", s. 945 vd., Ankara, 1964.

¹⁸ Affaki, Georgers; Goode, Roy. "Guide to ICC Uniform Rules for Demand Guarantees URDG 758", s. 2-5 ICC Services Publications, Paris, 2011.

antee contract. The warrantee or the third party whose deed is guaranteed to the warrantee cannot be held accountable to the guarantor and the guarantor also does not have a right to supervise them. However, if there is a separate contractual relationship between the guarantor and the beneficiary, this relationship may provide the guarantor the right to supervise.

Pursuant to the Code of Obligations, the guarantee contract may be formed for a certain period or for an indefinite period. According to the Article 128 of the Code of Obligations, “(...) *In the undertaking for a certain period, it may be agreed to end the responsibility of the guarantor in the case that one whose deed is guaranteed is not applied through a form of written application until the end of this period. (...)*”. In this case, if the guarantee contract is formed with a certain period and the warrantee is not applied to the guarantor in this period for the performance, the obligee cannot present the guarantee contract for payment. In case the guarantee contract is formed for an indefinite period, pursuant to the Article 125 of the Code of Obligations, the ten year limitation period starting from the date that the obligation is due, shall apply.

Borçlar Kanunu uyarınca, garanti sözleşmesi belirli bir süre için veya belirsiz süreli olarak oluşturulabilir. Borçlar Kanunu madde 128’in 2. fıkrasına göre; “(...) *Belirli bir süre için yapılan üstlenmede, sürenin bitimine kadar üstlenene edimini ifa etmesi için yazılı olarak başvurulmaması hâlinde, üstlenenin sorumluluğunun sona ereceği kararlaştırılabilir. (...)*” Bu durumda, garanti sözleşmesinin belirli süreli olması ve alacaklının bu süre içinde ifa için garanti verene başvurmaması halinde alacaklı, ödeme için garanti sözleşmesine dayanamaz. Garanti sözleşmenin süresiz olarak düzenlenmiş olması halinde ise, Borçlar Kanunu madde 125 uyarınca borcun muaccel olmasından itibaren on yıllık genel zamanaşımı süresi uygulanır.

2. UYGULAMADA YAYGIN OLARAK KARŞIMIZA ÇIKAN GARANTİ SÖZLEŞMESİ NİTELİĞİNDEKİ TEMİNATLAR

Talep Garantilerine İlişkin Birörnek Kurallar (“URDG”), 1991 yılından bu yana dünyanın her yerinden finansal kuruluşların talep garantilerine ilişkin uygulamalarına binaen UTO’nun yorumları ve eleştirileri etrafında şekillenerek 1 Temmuz 2010 tarihinde yürürlüğe giren, dünya

2. COMMONLY SEEN ASSURANCES QUALIFY AS GUARANTEE CONTRACTS

The Uniform Rules for Demand Guarantees (“URDG”) are universally applicable model rules entered into force on July 1st, 2010 by taking shape around the comments and criticisms of ICC by virtue of the applications of demand guarantees of financial institutions from all over the world since 1991. The assurance contract examples having the characteristics of guarantee contracts designated below are regulated under the Guide of Uniform Rules for Demand Guarantees URDG 758 regarding the URDG instructions and applications published by ICC.¹⁸

2.1. Demand Guarantees

Demand guarantees are irrevocable undertakings issued by the guarantor upon the instructions of the applicant to pay the beneficiary any sum that may be demanded by that beneficiary up to a maximum amount determined in the guarantee. The most common applications (without limitation) of demand guarantees may be listed as;

çapında uygulanabilir model kurallardır. Aşağıda yer verilen garanti sözleşmesi niteliğindeki teminat sözleşme örnekleri, UTO tarafından URDG’nin açıklamaları ve uygulamalarına ilişkin yayınlanan Talep Garantilerine İlişkin Yeknesak Kurallar URDG 758 Kılavuzu’nda düzenlenmiştir.¹⁸

2.1. Talep Garantileri

Talep garantileri, başvuru sahibinin talimatları doğrultusunda, lehtara, garantide belirlenen maksimum tutara kadar talep edilebilecek herhangi bir meblağı ödemek üzere garantör tarafından verilen gayrikabili rücu taahhütlerdir. Talep garantilerinin en yaygın kullanımları (bunlarla sınırlı olmamak üzere) şu şekilde sıralanabilir:

i. İhale garantileri (geçici teminat mektupları) bir ihalede teklif veren tarafın, ihale sonunda yapılacak sözleşmenin hüküm ifade edeceği tarihe dek teklifini geri çekmeme ve, eğer ihaleyi kazanmış ise, bu minvalde hazırlanacak sözleşmeyi imzalama borcunu teminat altına alır.

i. Tender guarantees (bid bonds) cover the obligation of a tenderer not to withdraw its tender until the adjudication of the contract and, if awarded the contract, to sign the contract according to the terms of the offer.

ii. Performance guarantees cover the obligation of a party to deliver the performance promised in the contract. This type of demand guarantees are sometimes provided to balance the buyer's obligation to procure the issue of a documentary of credit assuring that the seller or contract is paid.

iii. Advance payment guarantees are provided to guarantee to prevent the loss of the party arisen due to the fact that the contract is not duly performed by other party who has received advance payment before the contract is performed in consequence of the mentioned advance payment.

iv. Retention money guarantees refer to the guarantees provided by the seller or contractors in favor of the buyer by the reason of the risk of loss (by reason of deterioration etc.) which may be arisen after the delivery of the goods or works.

v. Warranty guarantees cover the supplier's or contractor's performance of obligation to maintain the equipment, goods, works or services delivered in a state corresponding to the agreed contract specifications during an agreed period.

vi. Customs guarantees refers to the guarantees which may be issued to the customs authority or tax authority by the insurant to cover the public receivables arisen from a mistake during the customs clearance procedures.

vii. Payment guarantees cover the guarantees to be issued for any payment related to a contract.

viii. Parent company guarantees secure the performance of contracts or payment obligations of affiliates or partnerships of the guarantor. Similarly, according to the local banking regulations, banks sometimes issue this type of guarantees in favor of the parent company's affiliates and partnerships abroad to avoid the transfer or the capital funds.

ix. Reinsurance guarantee refers to the repeating guarantees issued by the reinsurers in favor of the insurers to avoid the difficulties in payments of substantial damages

ii. Kesin teminat mektupları sözleşme taraflarından birinin ilgili sözleşmede taahhüt ettiği borcu ifasını teminat altına alır. Bu tip teminat mektupları bazen alıcının tedarik edeceği, satıcı veya yükleniciye ödemelerin yapılacağına ilişkin verilecek akreditifi dengelemek amacıyla verilir.

iii. Avans teminat mektupları sözleşme yükümlülükleri yerine getirilmeden avans şeklinde ödeme alan ancak sözleşmeyi gereği gibi ifa etmeyen tarafın, bu gereği gibi ifa etmeme nedeniyle karşı tarafın avans ödemesi dolayısıyla uğrayabileceği zararın meydana gelmeyeceğinin teminatı olmak üzere verilen garantidir.

iv. Alıkoyma garantisi satıcı veya yüklenicilerin, alıcıya tedarik ettikleri mal veya işi teslimi sonrası (örneğin bozulma ve benzeri nedenlerle) meydana gelebilecek zarar tehlikesi nedeniyle alıcı lehine verdikleri garantiyi ifade eder.

v. Garanti süresi teminatları, tedarikçi veya yüklenicinin bağlı olduğu sözleşme konusu ekipman, malzeme, iş veya servisleri sözleşmede kararlaştırılan süre boyunca bakım ve muhafazasına ilişkin yükümlülüklerinin ifasını teminat altına alan garanti sözleşmelerini ifade eder.

vi. Gümrük garantileri, vergi daireleri veya gümrük idareleri lehine verilebilen, bir dava açılması, gümrükten mal çekilmesi veya gümrükleme işleminden doğan hata nedeniyle doğabilecek kamu alacağının karşılanması için sigorta ettirenden talep edilen teminatları ifade eder.

vii. Ödeme garantileri bir sözleşmeye bağlı her türlü ödeme için verilebilecek teminatları ifade eden garanti sözleşmeleridir.

viii. Ana şirket garantisi garanti verenin bağlı ortaklıklarının veya iştiraklerinin borç altına girdikleri sözleşmelerin ifasını veya ödeme yükümlülüklerini teminat altına alır. Benzer şekilde, yerel bankacılık mevzuatı gereği sermaye fonlarının devrinden kaçınmak için bazen bankalar bu tip garantileri, garanti veren ana şirketin yurtdışında ki bağlı şirketleri ve iştirakleri lehine çıkarabilmektedir.

ix. Reasürans (mükerrer sigorta) garantisi sigorta şirketlerinin, teminat verdikleri rizikolarda meydana gelebilecek büyük hasar ödemelerinde zorlanmamaları için reasürörler (reinsurers) tarafından söz konusu rizikonun birden çok sigortacı arasında dağıtıldığı mükerrer teminatları ifade eder.

which may be arisen from the risks that they guaranteed by spreading the insured risks among several insurers.

x. Risk participation which are conceptually similar to reinsurance guarantees, allow banks and other financial institutions or entities to issue a demand guarantee in favor of the lender, thus sharing the borrower's default risk without having a relationship with the borrower.

xi. Guarantees issued by multilateral financial institutions cover the payment risk of borrowers from developing economies with a view to encouraging lenders from developed economies to engage in local financing with a view to fostering growth in the local economy and transferring credit know-how to local banks.

xii. Sub-contract guarantees refers to the demand guarantees which assure the sub-contractors the payment of sums due to them under the sub-contract in the event that the main contractor defaults on any payment due issued by the main contractor.

xiii. Court guarantees (judicatum solvi or appeal bonds) are procured by one or both litigants to guarantee the payment of money ordered in the judgment, the case and attorney costs or in the case of arbitration, the arbitrators' fees.

2.2. Counter Guarantees

Counter guarantees refers to the undertakings which provide bank guarantees regarding a guarantee or a letter of guarantee to be issued. In this respect, counter guarantee enters into force by issuance of the party who provides the counter guarantee to the other party to issue a guarantee or another counter guarantee and with an undertaking with signature regardless to its name or definition containing the condition of payment upon the presentation of a suitable demand of the beneficiary for whom the counter guarantee is issued. The primary feature of the counter guarantee is its independent nature from the principal obligatio and the guarantee issued as a consequence of the counter guarantee.

Nowadays, counter guarantees find their field of practice in commercial life through the letter of guarantees issued by the Turkish banks via a foreign counter guarantee or through an issuance of a letter of guarantee of a foreign bank in consequence of the issuance of a counter guarantee of a Turkish bank to apply for a letter of guar-

x. Riske iştirakler, kavramsal olarak reasürans garantilerine benzer şekilde, banka ve diğer finansal kişi ve kuruluşların, kreditorlerin sağladıkları kredilerin zamanında ödenmemesi riskini paylaşmak üzere kendi aralarında ve asıl borç ilişkisinden bağımsız olarak, kreditorler lehine çıkardıkları talep garantilerini ifade eder.

xi. Çok taraflı finansal kuruluşlar tarafından çıkarılan teminatlar gelişmekte olan ekonomilerde yerel ekonomilerin ve yerel bankalardaki kredi transferine ilişkin uzmanlığın gelişimi için kreditorlerin teşvik edilmesi amacıyla verilen, gelişmekte olan ülkelerde kredilerden yararlananların söz konusu kredi borçlarını ödeme riskini teminat altına alan garanti sözleşmesi örneğidir.

xii. Alt sözleşme garantileri ana sözleşme tarafı olan yüklenicinin alt yüklenicilik sözleşmelerinde alt yüklenicilerine karşı vadesi gelen yükümlülüklerini yerine getirmemesi rizikosunu teminat altına almak maksadıyla verdiği talep garantisini ifade eder.

xiii. Mahkeme teminatı (mahkeme teminat akçesi veya temyiz depozitosu) dava ve avukatlık masraflarının veya tahkim durumunda hakemlerin ücretlerinin, tek veya her iki davacı tarafından teminat altına alındığı garanti şeklindedir.

2.2. Kontrgarantiler

Kontrgarantiler (counter guarantees), bir garanti veya banka teminat mektubunun verilmesine ilişkin banka güvencesi sağlayan taahhütlerdir. Bu doğrultuda kontrgaranti, kontrgarantiyi veren tarafından diğer tarafa, bir garanti veya başka bir kontrgaranti düzenlemesi için verilen ve lehine kontrgaranti düzenlenen tarafın ibraz edeceği uygun bir talep üzerine ödeme yapılacağı şartını içeren, adı veya tanımı nasıl olursa olsun imzalı herhangi bir taahhüt verilmesi ile kurulur. Kontrgarantinin en önemli özelliği, kontrgaranti dolayısıyla verilen garantiden de, asıl borç ilişkisinden de bağımsız hukuki niteliğidir.

Günümüzde kontrgarantiler özellikle, yabancı banka kontrgarantisiyle Türk bankaları tarafından teminat mektubu verilmesiyle veya dış ülkede mukim muhatabın kendi ülkesindeki bir bankanın teminat mektubunu istemesi üzerine Türk bankasının yabancı ülkedeki bankaya kontrgaranti verip, belirttiği borçlu lehine muhataba teminat mektubu vermesini istemesiyle ve bunun üzerine yabancı bankanın teminat mektubu vermesiyle ticaret hayatında yaygın olarak uygulama alanı bulmaktadır.

antee to a foreign bank in favor of a specified obligee to the beneficiary by reason of an application of a foreign resident beneficiary for a letter of guarantee issued in his/her own country's bank.

Similar to the confirmation in letter of guarantees, it is occasionally encountered the confirmation of the letter of guarantee issued by the Turkish bank by foreign bank in practice. This type of confirmations amount to a guarantee in legal sense as well.¹⁹

3. RECOURSE IN GUARANTEE CONTRACTS

3.1. Right to Recourse

Right to recourse has two different definitions; "withdraw, return, retract, retraction" and "claim of one who made the payment from others who were obliged to make it in part or in whole".²⁰ Recourse from contract states the first definition of recourse. As for the recourse within the guarantee contracts, recourse is used in its second meaning.

There are different opinions on the legal characteristics of the right to recourse. According to one opinion, the right to recourse refers to a succession-based claim in accordance with the Articles 168 and 169 of the Code of Obligations which regulate that the debtor within a joint indebtedness borne from legal transaction who paid more than his/her share succeeds based on the payment in proportion.²¹ Another opinion is that, according to the Articles 61 and 62 of the Code of Obligations, the right to recourse refers to a personal claim which has the characteristics of indemnity arising from a joint liability situation which emerged by jointly causing a damage or being responsible for the same damage in different reasons. Hereunder, the right to recourse is a new right borne from the individual who paid to obligee independent from the rights of obligee.²² As a result of evaluating both approaches, it can be said that right to recourse constitutes a new claim which is originated from Articles 61

Uygulamada nadiren de olsa, akreditifte teyide (confirmation) benzer şekilde, bir Türk bankası tarafından verilen teminat mektubunun, yabancı ülkedeki bir bankaca teyidine rastlanmaktadır. Bu tür teyitler de hukuken bir garanti niteliğindedir.¹⁹

3. GARANTİ SÖZLEŞMELERİNDE RÜCU

3.1. Rücu Hakkı

Rücu hakkının "dönme, geri dönme, cayma, sözünü geri alma" ve "ödemede bulunan kimsenin, yaptığı bu ödemeyi, kısmen veya tamamen yapması gereken diğer kişilerden istemesi" şeklinde iki farklı anlamı vardır.²⁰ Sözleşmeden rücu benzeri haller rücunun ilk anlamını ifade eder. Garanti sözleşmesi kapsamında rücu hakkı ise, ikinci anlamı ile kullanılmaktadır.

Rücu hakkının hukuki niteliğine ilişkin farklı görüşler bulunmaktadır. Bir görüşe göre rücu hakkı, hukuki işlemde doğan müteselsil borçlulukta payına düşenden fazlasını ödeyen borçlunun ödeme yaptığı miktar oranında alacaklının haklarına halef olacağını öngören Borçlar Kanunu'nun 168 ve 169. maddeleri uyarınca halefiyete dayalı bir alacak hakkıdır.²¹ Diğer bir görüş, rücu hakkının, Borçlar Kanunu madde 61 ve 62 uyarınca birden çok kişinin aynı zarara sebebiyet vermesi veya aynı zarardan çeşitli sebeplerle sorumlu olmaları halinde vuku bulan müteselsil sorumluluk haline dayalı tazminat niteliğinde şahsi bir alacak hakkı olduğunu ileri sürer. Buna göre rücu hakkı alacaklının hakkından bağımsız, alacaklıyı tatmin eden kişinin şahsından doğan yeni bir hak niteliğindedir.²² Bu iki görüşün bir arada değerlendirilmesi sonucunda denilebilir ki rücu hakkı temelini Borçlar Kanunu madde 61 ve 62'den alan ve 168 ve 169. maddeler ile birlikte yorumlanması gereken yeni bir alacak hakkı teşkil etmektedir.

FOOTNOTE

¹⁹ Reisoğlu, Seza. "Letter of Guarantees and Counter Guarantees", p. 443, Ankara, 2003.

²⁰ Yılmaz, Ejder. "Legal Dictionary", 6. Edition, Ankara, 2003.

²¹ Kılıçoğlu, Mustafa. "Law of Liability", p. 546, v.1, Non- Contractual Liability, Turhan Yayınevi, Ankara, 2002.

²² Karslı, Abdürrahim. "Recourse Actions in Terms of Law of Procedure", Istanbul, 1994.

²³ Yenice, A. Özge. "Recourse in Assurance Contracts", p. 110, T2 Levha Publications, April 2009, Istanbul.

and 62 of the Code of Obligations and to be interpreted with the Articles 168 and 169 of the Code of Obligations.

3.2. Recourse in Guarantee Contracts

I. Emergence of the Right to Recourse

Right to recourse of the guarantor in guarantee contracts is against the obligee of the primary obligation. For the guarantor to be able to use the mentioned right to recourse, certain conditions must be fulfilled. First, the guarantee contract must be validly formed in form and in basis. Valid formation of a guarantee contract as an atypical contract is not conditioned with a form requirement pursuant to the Article 12 of the Code of Obligations. However, the guarantee commitment that is the basis of the recourse must be a guarantee contract in essence.

In this direction the 11th Civil Chamber of the Supreme Court of Appeals adjudicated that a guarantee contract is formed when the wills are unified and not being conditioned with any form requirement by stating that; “(...) *Guarantee contract validity is not conditioned with any form requirement, it is sufficient that the wills of the parties are unified. As a guarantee contract, the letter of guarantee derives obligations for the bank upon the wills of both bank and obligee are unified (...)*” in its decision with merits no. 1989/4046 and decision no. 1990/8459.

Besides, the 19th Civil Chamber of the Supreme Court of Appeals decided that the contracts stating the inscriptions of “(...) *Total sum called in including the negotiated interest rate and all kinds of other costs will be paid on the first written request irrevocably without any limits, requirement to enter a protest, court decision or (...) consent to be gained or consideration of any conflict between the obligees or the legal consequences (...)*” are vested with the characteristics of guarantee contracts in its decision dated 3.5.2002 with merits no. 01/2083 and decision no. 02/3340.²³

3.2. Garanti Sözleşmelerinde Rücu

I. Rücu Hakkının Doğumu

Garanti sözleşmelerinde garanti verenin rücu hakkı, asıl borç ilişkisindeki borçluya karşıdır. Garanti verenin söz konusu rücu hakkını kullanabilmesi için belirli şartların yerine getirilmiş olması gereklidir. İlk olarak garanti sözleşmesinin şekil ve esas bakımından geçerli bir şekilde kurulmuş olması gerekir. Atipik bir sözleşme niteliğindeki garanti sözleşmesinin geçerli şekilde kurulabilmesi, Borçlar Kanunu madde 12 uyarınca, bir şekil şartına bağlanmamıştır. Ancak rücunun dayanacağı garanti taahhüdünün, esas yönünden bir garanti sözleşmesi niteliğinde olması gerekmektedir.

Bu doğrultuda Yargıtay 11. Hukuk Dairesi’nin 1989/4046 Esas ve 1990/8459 Karar sayılı kararında; “*Garanti sözleşmesinin oluşması ise bir şekle tabi değildir, iradelerin birleşmesi yeterlidir. Banka teminat mektubu bir garanti sözleşmesi olarak banka ile muhatap arasındaki iradelerin birleşmesi ile banka için bir yükümlülük doğurur.*” diyerek, garanti sözleşmesinin iradelerin birleşmesi ile kurulacağını ve herhangi bir şekil şartına bağlı olmadığını hükme bağlamıştır.

Ayrıca, Yargıtay 19. Hukuk Dairesi’nin 3.5.2002 tarihli ve 01/2083 Esas 02/3340 Karar sayılı kararı ile; “*ödenmesi istenecek meblağların herhangi bir limitle bağlı olmaksızın, protesto çekmeye, hüküm almaya ve (...) rızasını almaya gerek olmaksızın ve borçlular arasında ortaya çıkacak herhangi bir uyuşmazlık ve bunun akıbet ve kanuni neticeleri dikkate alınmaksızın (...) ilk yazılı talebi üzerine kararlaştırılan temerrüt faizi ve diğer her türlü masrafla birlikte gayrikabili rücu olmak üzere ödeneceği*” ibarelerini taşıyan sözleşmelerin garanti sözleşmesi niteliğine haiz olduğuna hükmetmiştir.²³

Rücu hakkının doğumu için ikinci şart ise, garanti verenin garanti sözleşmesinden doğan borcunu, alacaklıya ödeme yapmak suretiyle yerine getirmesidir.

DİPNOT

¹⁹ Reisoglu, Seza. “Banka Teminat Mektupları ve Kontragarantiler”, s. 443, Ankara, 2003.

²⁰ Yılmaz, Ejder. “Hukuk Sözlüğü”, 6. Baskı, Ankara, 2003.

²¹ Kılıçoğlu, Mustafa. “Sorumluluk Hukuku”, s. 546, c.1, Sözleşme Dışı Sorumluluk, Turhan Yayınevi, Ankara, 2002.

²² Karşı, Abdurrahim. “Usul Hukuku Açısından Rücu Davaları”, İstanbul, 1994.

²³ Yenice, A. Özge. “Teminat Sözleşmelerinde Rücu İlişkileri”, s. 110, 12 Levha Yayıncılık, Nisan 2009, İstanbul.

The second condition for a right to recourse to be borne is the fulfillment of the performance borne from the guarantee contract of the guarantor via payment to the obligee.

Finally, as excluding torts since they cannot be considered in this respect, for the guarantor to exercise his/her right to recourse to the third party whose deed is guaranteed, a contractual responsibility of the guaranteed third party to the warrantee regarding the performance of the deed subject to the guarantee must be present. In this possibility, the third party who has the contractual responsibility to the warrantee could also have a contractual responsibility to the guarantor for the same damage. The most common version of this is seen in case of a third party whose in favor the letter of guarantee is issued, also issuing a counter guarantee having the characteristics of a guarantee contract to the bank. When the bank cashes the letter of guarantee, according to the counter guarantee it would recourse to the beneficiary who is also the third party in terms of the first guarantee contract.

ii. Scope of the Right to Recourse

In case of presence of a counter guarantee, the legal character of the counter guarantee is also qualifies as representation in doctrine²⁴, in this respect the representation contract provisions shall be implemented.

As an atypical type of contract, the scope of right to recourse in guarantee contract shall be determined in accordance with the legal basis of recourse and the relationship between the guarantor and the beneficiary if a counter guarantee is not present as described in the previous section.

According to this, the right to recourse, reserving the provisions of torts in the Article 61 of the Code of Obligations, shall be interpreted with the representation, negotiorum gestio or unjust enrichment which are the preferential special provisions to be implemented due to 'lex specialis derogat legi generali' (special provision eliminates the general provision) principle along with the general provisions of the Code of Obligations.

For the recognition of the presence of a valid representation, following essential elements of representation contract must be met:

- Representative having an obligation of performance against the principal

Son olarak, haksız fiil halleri bu kapsamda değerlendirilemeyeceğinden ayrı tutulmak üzere, garanti verenin edimini temin ettiği üçüncü kişiye rücu edebilmesi için, garanti edilen üçüncü kişinin garanti alana karşı garanti konusu edimi yerine getirmek konusunda akdi bir sorumluluğunun bulunması gereklidir. Bu ihtimalde garanti alana karşı akdi sorumluluğu olan üçüncü kişinin aynı zamanda garanti verene karşı da aynı zarar için akdi bir sorumluluğu bulunabilir. Bunun en yaygın hali, lehine banka teminat mektubu verilen üçüncü kişinin, çoğu zaman bankaya yine bir garanti sözleşmesi niteliğini taşıyan bir kontrgaranti vermesi halinde kendini gösterir. Banka da teminat mektubunu tazmin edince, kontrgaranti uyarınca bunu imzalamış olan ilk garanti sözleşmesi bakımından üçüncü kişi durumunda olan lehdara rücu eder.

ii. Rücu Hakkının Kapsamı

Karşı garanti olarak adlandırılan kontrgarantinin varlığı halinde, söz konusu kontrgarantinin hukuki niteliği doktrinde vekâlet olarak da nitelendirilmekte olup²⁴ bu durumda kapsam açısından vekâlet sözleşmesi hükümlerine gidilecektir.

Atipik bir sözleşme türü olan garanti sözleşmesinde rücu hakkının kapsamı, bir önceki bölümde anlatıldığı üzere bir kontrgarantinin söz konusu olmadığı hallerde, rücu-nun dayandığı hukuki sebebe ve garanti veren ile edimi garanti edilen arasındaki ilişkiye göre belirlenecektir.

Buna göre rücu hakkı, Borçlar Kanunu madde 61 kapsamındaki haksız fiil halleri saklı kalmak üzere, borçlar hukuku genel hükümleri ile 'lex specialis derogat legi generali' (özel hüküm genel hükmü bertaraf eder) ilkesi uyarınca öncelikli uygulanacak özel hükümler olan vekâlet, vekâletsiz iş görme veya sebepsiz zenginleşme hükümlerine göre yorumlanır. Bu doğrultuda garanti veren ile temel ilişkinin borçlusu arasında vekâlet ilişkisi var ise, rücu hakkı sahibi vekâlet hükümlerine dayanarak hakkını kullanabilir.

Taraflar arasında vekâlet ilişkisinin varlığının kabul edilebilmesi için vekâlet sözleşmesinin zorunlu unsurları olan;

- Vekilin müvekkile karşı iş görme borcu altına girmesi
- İş görmenin kanunda düzenlenmiş başka bir iş görme sözleşmesi türünü oluşturumaması

- The performance not amounting to another type of transaction contract under the code
- Transaction to be performed in accordance with the advantage and will of someone else
- Representative not bearing any risk of failure to obtain results of the transaction, and
- The contract between the parties being fulfilled.

In case of a valid representation, the guarantor acting in the capacity of representative must be considered as being able to request the expenses in addition to the content of the right to recourse based on the Article 510 of the Code of Obligations. To assert this claim, naturally, the representative must fulfill the obligations arising from the representation contract in compliance with the instructions in due form by means of showing all kinds of care and attention.²⁵

If there is no representation relationship, the guarantor exercises his/her claim for recourse according to the negotiorum gestio provisions. In this case, since no special provision is regulated regarding the guarantee contract, the scope of the right to recourse shall be determined in accordance with the Article 529 of the Code of Obligations like surety and as a result the guarantor shall have the right to claim only the essential and beneficial expenses which are suitable to the needs of the situation and the interest to be charged on them.²⁶

Besides, in the cases the application of representation provisions or negotiorum gestio provisions is not possible and in any case, the guarantor may assert his/her right to recourse according to unjust enrichment provisions regulated under the Articles between 77 and 82 of the Code of Obligations.²⁷

On the other hand, the decision dated 28.05.2013 with merits no. 12/19635 and decision no. 2013/11653 of the 10th Civil Chamber of the Supreme Court of Appeals states that;

“(...) Succession must be stated in law for one who fulfilled the obligations to be able to succeed to the rights of obligee. (...) In other words, succession types are subject to the limited availability (numerous clausus) principle (...)”.

- İş görmenin başkasının menfaatine ve iradesine uygun olarak yapılması

- Vekilin iş görmeden başarılı bir sonuç elde edilmemesi tehlikesi taşımaması ve

- Tarafların anlaşmasının karşılanmış olması gerekmektedir.

Geçerli bir vekâlet ilişkisinin bulunması halinde, vekil sıfatıyla hareket eden garanti verenin, Borçlar Kanunu madde 510 gereği rücu talebinin kapsamına yaptığı giderleri de ekleyerek istemde bulunabileceği kabul edilmelidir. Bu talebi ileri sürebilmesi için elbette vekil, vekâlet sözleşmesinden doğan yükümlülüklerini usulüne uygun ifa ederek verilen talimatlara uygun olarak yerine getirdiği iş için her türlü özeni ve dikkati göstermiş olmalıdır.²⁵

Böyle bir vekâlet ilişkisi söz konusu değil ise, garanti veren vekâletsiz iş görme hükümlerine dayanarak rücu talebinde bulunacaktır. Bu halde rücu hakkının kapsamı, garanti sözleşmesine ilişkin özel bir düzenleme mevcut olmadığından kefalette olduğu gibi Borçlar Kanunu’nun 529. maddesi doğrultusunda belirlenecek ve garanti veren, bu doğrultuda, sadece rücu talebinin konusu olarak durumun gereğine uygun yaptığı zorunlu ve yararlı masrafları ve bu giderlere faiz işlenmesini talep hakkına sahip olacaktır.²⁶

Ayrıca, vekâlet hükümlerine veya vekâletsiz iş görme hükümlerine gidilemediği hallerde ve her halükarda garanti veren, Borçlar Kanunu’nun 77 ila 82. maddeleri arasında düzenlenen sebepsiz zenginleşme hükümlerine dayanarak da rücu talebini ileri sürebilir.²⁷

Öte yandan, halefiyete ilişkin Yargıtay 10. Hukuk Dairesi’nin 28.5.2013 tarihli 2012/19635 Esas ve 2013/11653 Karar sayılı kararına göre;

“(...) Bir borcu yerine getiren kimsenin alacaklının haklarına halef olabilmesi için halefiyetin kanunda açıkça öngörülmüş bulunması gerekir. (...) Diğer bir anlatımla halefiyet halleri sınırlı sayıda olma (numerous clausus) kuralına bağlıdır (...)”.

Dolayısıyla halefiyet, yukarıdaki Yargıtay kararı da uyarınca, ancak kanunda açıkça öngörülen hallerde doğar. Bu nedenle, atipik bir sözleşme türü olan garanti sözleşmesinde rücu hakkı halefiyet ilkesine dayanmaz ve garanti verenin yaptığı ödeme oranında alacaklının haklarına ha-

Therefore, according to the abovementioned decision of the Supreme Court of Appeals, succession is borne only in the situations explicitly prescribed by law. Therefore, as an atypical type of contract, guarantee contract is not based on the succession principle and succeeding in proportion to the payment made by guarantor is not in question. The right to recourse of the guarantor refers to a new right with the characteristics of compensation.

iii. Right to Recourse Against the Third Party

The right to recourse of the guarantor; who fulfilled the obligation of indemnification to the third party is borne only in the case that the third party is also liable for the damages occurred by the warrantee.²⁸ In this respect, such liability arises solely in two following options;

- Although the subject of guarantee is not the act of the third party, third party may still be liable for the damages arising from the occurrence of the risk, on the grounds of tort against the warrantee.
- Third party may be held liable against the warrantee due to the contractual relation consisting a deed to be performed which is guaranteed by the guarantor.

In the first option, liability issue will be solved according to Article 61/II of the Code of Obligations. In order to be applied, the third party must be liable for the tortious act against the warrantee by virtue of the occurrence of the risk. The guarantor whose liability emerged from the contract may recourse the damages caused by the tortious act to the third party. In order to illustrate one could mention that in an antique vase sales contract, the antique vase guaranteed to be sold to the buyer is broken by a third party before the delivery of the item. In this situation, if it is considered that the primary obligatio is terminated due to the objective impossibility, the guarantor compensates the damages derived from the non-performance of the contract. The guarantor shall recourse the

lef olması söz konusu değildir. Garanti verenin rücu hakkı, tazminat niteliğinde yeni bir hak niteliğindedir.

iii. Üçüncü Kişiye Karşı Rücu Hakkı

Tazmin borcunu yerine getiren garanti verenin üçüncü kişiye rücu edebilmesi ancak üçüncü kişinin de aynı zamanda garanti alanın uğradığı zarardan sorumlu olduğu hallerde söz konusu olabilir.²⁸ Buna göre ancak iki halde böyle bir sorumluluk doğacaktır:

- Garanti edilen husus, üçüncü kişinin bir edimi olmakla beraber, üçüncü kişi rizikonun gerçekleşmesinden doğan zarardan garanti alana karşı haksız fiilden dolayı sorumlu olabilir.
- Garanti veren, bir üçüncü kişinin edimini garanti etmekte, üçüncü kişi de garanti alana karşı bu edimi yerine getirmek hususunda sözleşmesel olarak sorumlu olabilir.

İlk durumda sorumluluk Borçlar Kanunu madde 61 fıkra 2'ye göre çözümlenecektir. Bu durumun oluşması için üçüncü kişi rizikonun gerçekleşmesinden doğan zarardan dolayı, garanti alana karşı haksız fiilden dolayı sorumlu olmalıdır. Sorumluluğu sözleşmeye dayanan garanti veren, uğradığı zarardan haksız fiil dolayısıyla sorumlu olan üçüncü kişiye rücu edebilir. Buna örnek olarak bir antik vazo satışı sözleşmesinde satıcının ifası alıcıya karşı garanti edilen vazonun üçüncü kişi tarafından kırılması durumu gösterilebilir. Bu halde asıl borç ilişkisinin objektif imkânsızlık dolayısıyla sona erdiği düşünülürse garanti veren, alıcının sözleşmenin ifa edilmemesinden uğradığı zararlarını karşılayacaktır. Karşıladığı zararları, bu kapsamda garanti veren, fiili Borçlar Kanunu madde 61 kapsamına girdiği ölçüde haksız fiil sahibi üçüncü kişiye rücu edebilecektir.

İkinci durum ise garanti verenin, garanti sözleşmesinden doğan borcunu ifa etmesi halinde yaptığı ödeme için aralarındaki hukuki ilişkiye dayanarak üçüncü kişiye

FOOTNOTE

²⁴ Bilgin Yüce, Melek. "Contract of Undertaking of Third Party Act as a Type of Guarantee Contract", p. 1440, Istanbul, 2007.

²⁵ Demir Yüce, Özlem. "Obligations of Parties in Surety Contracts", Unpublished Master Thesis, Ankara, 2008.

²⁶ Öztürk, İdil Zeynep. "Recourse in Personal Assurance Contracts", Istanbul Bilgi University Institute of Social Sciences Masters of Arts of Law (Economic Law) Thesis, Istanbul, 2012.

²⁷ Tandoğan, Haluk. "Code of Obligations Special Provisions", p. 879, v.1, 3. Edition, Ankara, 1987; Percin, Ali Haydar. "Guarantee Contract with a

Purpose of Assurance", s. 184, Unpublished Master Thesis, Istanbul, 2008.

²⁸ Tandoğan, Haluk. "Code of Obligations Special Provisions", p. 684, v. 2, Ankara, 1987.

damages he/she compensated to the third party as long as the actions of third party could be included within the scope of the Article 61 of the Code of Obligations.

In the second option, if the guarantor fulfills its obligation of indemnification deriving from the guarantee contract, the guarantor can use its right to recourse against the third party for the payment on the basis of the contractual relationship between them. The guarantor shall be entitled to use the right to recourse by proving the payment for indemnification and fulfilling the conditions for the right to recourse procedure which will be mentioned in the section below.

iv. The Procedure to Exercise the Right to Recourse

Right to recourse is, as held in the decision of the 10th Civil Chamber of the Supreme Court of Appeals dated 28.05.2013 and with the merits no. 2012/19635 and decision no. 2013/11653; “(...) *Right to claim with the characteristics of indemnification which aims to compensate the loss on the assets of a person who fulfilled the obligation of another (...)*” Before anything else, the exercise of this right is possible in case of it is not lost and as long as it is not lost.²⁹

In practice, the right to recourse is used through a lawsuit and by enforcement of a court order. Also, as held in the decision of the 19th Civil Chamber of the Supreme Court of Appeals dated 15.06.2001 with the merits no. 511 and decision no. 4641; “(...) *Since the indemnification of the letter of guarantee which is propounded lost requires a trial for the bank to use the right to recourse (...)*”, right to recourse can only be exercised through a lawsuit. The recourse action is an action of debt with claim for damage. The recourse action is also called action of application.³⁰

Since the recourse action is an action of debt with the characteristics of claim for damages, it also includes the

başvurabileceği haldir. Garanti veren ödeme yaptığını ispat ederek ve aşağıdaki bölümde açıklanacak rücu hakkını kullanma usulüne ilişkin şartları yerine getirmek suretiyle rücu hakkını kullanabilecektir.

iv. Rücu Hakkını Kullanma Usulü

Rücu hakkı, Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin 28.5.2013 tarihli 2012/19635 Esas ve 2013/11653 Karar sayılı kararında belirtildiği üzere “başkasına ait borcu yerine getiren kişinin mal varlığında meydana gelen kaybı gidermeyi amaçlayan tazminat niteliğinde bir istem hakkıdır.” Rücu hakkının kullanılması her şeyden önce bu hakkın kaybedilmemiş olması halinde ve kaybedilmemiş olduğu nispette mümkündür.²⁹

Rücu hakkının, uygulamada, dava yoluyla ve ilgili mahkeme ilamının icraya konu edilmesi ile kullanıldığı görülmektedir. Ayrıca Yargıtay 19. Hukuk Dairesi’nin 15.6.2001 tarihli 511 Esas ve 4641 Karar sayılı kararında da; “(...) *Zayi edildiği ileri sürülen teminat mektubunun tazmini, bankanın rücu hakkını kullanabilmesi açısından yargılamayı gerektirdiğinden (...)*” şeklinde hükme bağladığı üzere, rücu hakkının kullanılması ancak dava yolu ile mümkündür. Rücu davası, bir zararın tazmini talepli bir alacak davasıdır. Rücu davasına başvurma davası da denilmektedir.³⁰

Rücu davası, tazminat talepli bir alacak davası niteliğinde olduğundan, bir zararın tazminini konu eder. Davacı sıfatıyla garanti veren söz konusu davada;

DİPNOT

²⁴ Bilgin Yüce, Melek. “Garanti Sözleşmesinin Bir Türü Olarak Üçüncü Kişinin Fiilini Taahhüt Sözleşmesi”, s. 1440, İstanbul, 2007.

²⁵ Demir Yüce, Özlem. “Vekâlet Sözleşmesinde Tarafların Borcu”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara, 2008.

²⁶ Öztürk, İdil Zeynep. “Kısmi Teminat Sözleşmelerinde Rücu İlişkileri”, İstanbul Bilgi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Hukuk Yüksek Lisans Programı (Ekonomi Hukuku) Tezi, İstanbul, 2012.

²⁷ Tandoğan, Haluk. “Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri”, s. 879, C.1, 3. Baskı, Ankara, 1987; Percin, Ali

Haydar. “Teminat Amaçlı Garanti Sözleşmesi”, s. 184, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2008.

²⁸ Tandoğan, Haluk. “Borçlar Hukuku Özel Borç İlişkileri”, s.684, c.2, Ankara, 1987.

FOOTNOTE

29 Karahasan, Mustafa Resit. "Law of Liability and Compensation", p. 1085, İstanbul, 1989.

30 Karahasan, Mustafa Resit. "Law of Liability and Compensation", p. 1085, İstanbul, 1989.

31 Karslı, Abdurrahim. "Recourse Cases in Terms of Law of Procedure", p. 94, İstanbul, 1994.

32 Karslı, Abdurrahim. "Recourse Cases in Terms of Law of Procedure", p. 117, İstanbul, 1994.

indemnification of damage. The guarantor, as the plaintiff, should prove the followings in such lawsuit;

- The defendant's liability against the obligee of the primary obligatio,
- That he/she having paid an amount of money in whole or in part to cover the damages of the obligee, and
- That he/she is entitled to a right to recourse based upon the rules stipulated in the internal relation between him/her and the defendant

Lawsuits regarding the right to recourse are heard before competent and authorized courts with respect to the main dispute, regardless of the amount.³¹ This is determined according to the legal reason behind the application of the obligee to the debtor for recourse.

The demand amount to be subjected in the recourse action is limited to the amount paid by the plaintiff to the obligee. In this context, the compensation amount paid by the recourse obligee to the primary obligee, the statutory and contractual interests and the expenses of litigation are calculated.³²

4. CONCLUSION

Guarantee contract, in definition, is made by providing a non- ancillary undertaking of assurance that the risks of the venture will not be materialized for the purpose of directing a third party to a venture. As a result of common practice, in guarantee contracts that are formed in various types, the guarantor's right to recourse is borne with the payment of the amount to the obligee as a result of the occurrence of the hazards, the non-materialization of which were guaranteed in the guarantee contract. The scope of the right to recourse is identified according to its legal basis. The guarantor shall be able to exercise his/her right to recourse against the beneficiary after he/she paid the amount to the obligee. In this respect, the scope of right to recourse is identified in accordance with pro-

• Davalının asıl borç ilişkisindeki alacaklıya karşı sorumluluğu,

• Alacaklının zararının tamamını veya bir kısmını gidermek üzere belli bir meblağı ödemiş olduğunu ve

• Davalı ile arasındaki iç ilişkiye ilişkin kurallar uyarınca bir rücu hakkına sahip olduğunu ispat etmelidir.

Rücu hakkına ilişkin davalar, miktarı ne olursa olsun, asıl uyuşmazlık bakımından görevli ve yetkili mahkemede görülür.³¹Bu da, rücu alacaklısının rücu borçlusuna hangi hukuki sebeple başvurduğuna göre tespit edilecektir.

Rücu davasına konu edilecek talep tutarı, davacının alacaklıya ödediği meblağ ile sınırlıdır. Bu kapsamda rücu alacaklısının asıl alacaklıya ödediği tazminat miktarı, kanuni ve sözleşmesel faizler ile yargılama giderleri de hesap edilir.³²

4. SONUÇ

Tanımı itibariyle garanti sözleşmesi, bir üçüncü kişiyi teşebbüse teşvik etmek gayesi ile, ilgili teşebbüse ilişkin rizikoların gerçekleşmeyeceğinin, fer'i nitelikte olmayan bir taahhüt ile teminat altına alınması ile kurulur. Yaygın şekilde uygulamaların sonucu olarak pek çok farklı şekle bürünen garanti sözleşmelerinde, gerçekleşmeyeceği teminat altına alınan rizikoların gerçekleşmesi ile garanti verenin, teminat kapsamındaki borcun alacaklısına, garanti kapsamında taahhüt ettiği meblağı ödemesi ile rücu hakkı doğar. Söz konusu rücu hakkının kapsamı ise dayandığı hukuki sebebe göre belirlenir. Garanti veren, söz konusu tutarı ödemesini takiben lehine taahhüt verdiği üçüncü kişiye, ödediği meblağ oranında bu rücu hakkını kullanabilecektir. Bu doğrultuda talep konusu rücu hakkının kapsamı, kontrgarantinin söz konusu olduğu hallerde vekâlet sözleşmesi hükümlerine göre belirlenir. Diğer hallerde ise rücu hakkının kapsamı, halefiyet ancak kanunda açıkça öngörülen hallerde doğmakta olduğundan halefiyete değil, rücunun dayandığı hukuki sebebe göre vekâlet, vekâletsiz iş görme veya her halükarda

DİPNOT

²⁹ Karahasan, Mustafa Reşit. "Sorumluluk ve Tazminat Hukuku", s. 1085, İstanbul, 1989.

³⁰ Karahasan, Mustafa Reşit. "Sorumluluk ve Tazminat Hukuku", s.1085, İstanbul, 1989.

³¹ Karslı, Abdurrahim. "Usul Hukuku Açısından Rücu Davaları", s. 94, İstanbul, 1994.

³² Karslı, Abdurrahim. "Usul Hukuku Açısından Rücu Davaları", s. 117, İstanbul, 1994.

visions of representation contract in case of the presence of a counter guarantee. In other cases, the scope of the right to recourse may be determined in accordance with the legal basis of recourse as representation, negotiorum gestio or, either way, unjust enrichment by the judge but cannot be determined according to the succession provisions due to the limited availability principle in succession. The guarantor exercises his/her right through a lawsuit as a debt action with a claim for compensation. In this respect, the demand amount subjected to the recourse is limited to the amount of the sum paid to the obligee, however the contractual and legal interests are also considered in the calculation. ■

sebepsiz zenginleşme hükümlerine dayalı olarak hâkim tarafından tespit edilecektir. Garanti veren rücu hakkını, tazminat talepli bir alacak davası niteliğinde ileri süreceği bir dava yolu ile kullanır. Bu minvalde rücu davasına konu talep tutarı, garanti verenin asıl alacaklıya ödediği meblağ ile sınırlı olmak üzere, bu ödeme dâhilindeki tazminat miktarı, kanuni ve sözleşmesel faizler de göz önünde tutulur. ■

BIBLIOGRAPHY KAYNAKÇA

- Affaki, G., & Goode, R. (2011). Guide to ICC Uniform Rules for Demand Guarantees URDG 758. Paris: ICC Services Publications.
- Barlas, N. (2008). Determination of the Type of the Assurance in Credit Card Relationship, Articles. İstanbul.
- Bilgin Yüce, M. (2007). Contract of Undertaking of Third Party Act as a Type of Guarantee Contract. İstanbul.
- Canbolat, F. (2009). Grounds of Pleas and Interim Injunctions in Bank Guarantees. Ankara: Yetkin Publications.
- Demir Yüce, Ö. (2008). Obligations of Parties in Surety Contracts. Ankara: Unpublished Masters Thesis.
- Hatemi, H., Serozan, R., & Arpacı, A. (1992). Code of Obligations Special Provisions. İstanbul.
- İşgüzar, H. (2003). Credit Card Contracts of Banks. Ankara.
- Karahasan, M. R. (1989). Law of Liability and Compensation. İstanbul.
- Karslı, A. (1994). Recourse Actions in Terms of Law of Procedure. İstanbul.
- Kılıçoğlu, M. (2002). Law of Liability. Ankara: Turhan Publications.
- Özsunay, E. (1983). Code of Obligations 1. İstanbul.
- Öztürk, İ. Z. (2012). Recourse Relationships in Personal Assurance Contracts. İstanbul: İstanbul Bilgi University Social Sciences Institute Masters Program in Law (Economic Law) Thesis.

- Percin, A. H. (2008). Guarantee Contract with a Purpose of Assurance. İstanbul: Unpublished Master Thesis.
- Reisoğlu, S. (1964). Turkish Surety Law. Ankara.
- Reisoğlu, S. (2003). Letter of Guarantees and Counter Guarantees. Ankara.
- Sahin, T. (2010). Undertaking of Third Party Act. Ankara: Yetkin Yayınları.
- Tandoğan, H. (1959). Guarantee Contracts (Its Character and Distinction from Similar Contracts). Ankara.
- Tandoğan, H. (1987). Code of Obligations Special Provisions. Ankara.
- Tekinalp, Ü. (1988). Rules of Banking Law. İstanbul.
- Turkish Code of Obligations. (11.1.2011, Subat 04). Official Gazette: Date: 4/2/2011 Number: 27836.
- Yavuz, C. (2014). Course of Code of Obligations Special Provisions. İstanbul: Beta Publications.
- Yenice, A. Ö. (2009). Recourse Relationships in Assurance Contracts. İstanbul: 12 Levha Publications.
- Yılmaz, E. (2003). Legal Dictionary. Ankara.